

N^o

267.

CZWARTEK.

15. Listopada 1817 rok.

CZYLI

WIADOMOŚCI WOJENNE.

Zawarcie. Wiadomości Kraiowe. Królestwo Polskie. Wiadomości zagraniczne: Niemcy. Angliia. Rozmaitości.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

*Krotka Historyia miasta Kazania.
(Wyiątek drugi)*

(Obacz Numer 225 pisma naszego.)

Bulgarowie dostali się pod władzę Mongołów zwycięzców, gdyż w roku 1239 (23) Mordwianie byli przez nich podbici. Więcej iak przez lat 120 te krainy kosztowały niezamężonej spokoyności pod rządem Chanów złotey hordy, przez ten albowiem przeciąg czasu historycy o żadnych niewspominają woynach z Rossyianami. W tenczas dopiero kiedy wielka horda z przyczyny wewnętrznych niezgod i nieładów osłabioną została, ukazali się w roku 1360 na rzekach *Wołdze* i *Kamie* rozboynicy rzeczni Nowgoródscy, (25) którzy często robili napadnienia i dopuszczali się wielkich rabunków w miastach Bulgarów; lecz kiedy w 1380 *Takszamysz* połączył znowu hordy, wtenczas i te krainy iemu się dostały (26) w roku 1390 rozkazał zabrać miasta *Wiatkę* i *Zukotin*; (27) Te iednakże miasta w krótkim czasie

to iest roku 1391 razem z *Kazaniem*, na powrót zabrane zostały przez pomienionych rzecznych Rozboyników. (28)

Historyia miasta Kazania aż do rządów Chana złotey hordy *Tukszamysza* zupełnie iest niewiadomą, to iest aż do roku 1380 (29). Niema tu żadnych pomników, żadnych starożytnych pamiątek, któreby mogły rzucić iakiekolwiek światło na początek tego miasta, w nieprzedartych kryjący się ciemnościach (30). Znaydujące się tam i ówdzie grobowce po nad brzegami rzeki *Kazanki*, należą zupełnie do czasów późniejszych (31). Żadna nawet z monet starożytnych znalezionych tak w samem Kazaniu iak w różnych miencyach, temu miastu przyległych, niema na so'ie żadney wzmianki o Kazaniu (32). Rękopisma Tatarskie (33), tyczące się historyi tych krain, albo są popalone przy dobywaniu Kazania, albo, co także podobne iest do prawdy, wywiezione przez Magnatów Tatarskich uchądzających przed nieprzyacielem do *Bucharyi* (34) Maia w prawdzie Tatarowie terazniysi podania ustne o założeniu *Kazania*; lecz wszystkie te podania rownie są baieczne, iak powieść *Łyżtowai Ryszkona*

kona o tem mieście i o innych sąsiedzkich, nayodlegleyszey sięgująca starożytności (35).

W roku dopiero 1391 latopisarze i Historycy Rossyjscy raz pierwszy wspominają o tem mieście dla następującej przyczyny: Chan Tatarski Takszamysz, oddał we władanie niższy Nowgorod Wielkiemu Xiążęciu Bazylemu Dmitryjewiczu, należący do Symeona Dmitryjewicza Xiążęcia Suzdalskiego. Xiąże Symeon chcąc odebrać należące do siebie miasto, prosił o pomoc Carewicza Kazańskiego *Tetieka* czyli *Gentiaka*, który zadowolniejszy prózby sąsiada i dopomógłszy mu do odzyskania własności, powrócił z wojskiem do Kazania. (36) Lecz wojsko Moskiewskie wślad za nim nadciągnęło i podbiło *Bulgary*, *Zukotin* i *Kazan*.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Rozkaz Dzienny do wojska Polskiego
w Kwaterze Głównej w Warszawie dnia
27 Października 1817.

ZA NAYWYŻSZYM ROZKAZEM.

Postępują na wyższe stopnie.

w Korpusie Artylleryi i Inżynierów z kompanii z pozycyiny pieszej, Pod-officer Tomasz Bartmański, na Podporucznika.

Umieszczony zostaje na powrót.

w Piechocie w pułku 3 liniowym, przeszły na reformę Rozkazem Dziennym z dnia 29 Października r. b. Maior Albrecht.

Otrzymują żądane Dymissye:

Dla interessów familiynych.

w Piechocie z pułku 3 Strzelców pieszych Podporucznik Ian Branciard.

Dla słabości zdrowia.

Z pułku 4 liniowego, Kapitan Woyciech Dąbrowski. Z pułku 2 Strzelców pieszych, Podporucznik Andrzej Popielnicki.

w Jeździe z pułku 2 Strzelców konnych, Porucznik Teofil Gałęski.

Otrzymują urlopy.

w Piechocie z pułku 5 liniowego, Porucznik Łubkowski, na miesiąc 4, w Gubernię Charkowską. — Z pułku 6 liniowego, Podporucznik Przyborowski, na miesiąc 2, do Gallicyi Austryackiej.

NACZELNY WÓDZ

(podpisano) K O N S T A N T Y.

W. X. R.

Zgodno z Oryginałem

Generał, Szef Sztabu Głównego *Totłński*.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

z Berlina, 8 Listopada.

Gazeta tuteysza umieściła co następuję:—
„Ciało Jenerała *Kościuszki*, ubrane w czarne suknie, wystawiono d. 18 Października w *Solurze* na czarnym katafalku, około którego paliło się 20 świec w wielkich srebrnych lichtarzach. Nazajutrz o godzinie 10tej zrana zanesiono je uroczyście do kościoła Jezuitów i w grobie pochowano. Odprawdzili go: Kapucyni, Franciszkanie, śpiewacy chorowi, sieroty, wielu członków rządowych i innych władz, tudzież obywateli. Zwłoki jego spoczywają w cynowej trumnie, i będą za pewne sprowadzone do „Polski.“

z Poznania, 10 Listopada.

Dnia 1 b. m. utworzyło się tu Towarzystwo Biblijne, którego Prezesem obrano Radcę Konsystorskiego i Szkolnego *Rose*, a Vice-Prezesami, XX. *Bornemana* Radcę, i *Fischera* Assessora Konsystorskiego. Obrano prócz tego 6 Dyrektorów, 2 Sekretarzy i Kassjera.

ze Lwowa, 5 Listopada.

N. Cesarz Imć, który w czasie pobytu swojego w tuteyszym mieście, mieszkał u JW. Hr. *Alexandra Starzeńskiego*, Szambelana J. C. K. Mci, udarował go złotą tabakierą z wizerunkiem swoim, ozdobioną brylantami. Raczył oraz trzymać do chrztu nowo-urodzonego syna jego, a na pamiątkę tego aktu, JW. *Karolinie* z Hr. *Potockich Starzeńskiej*, matce, przysłał N. Pan. kosztowny medalion z cyfrą swoją brylantami wysadzaną, synowi zaś zapinkę z szafiru podobnie brylantami osadzoną.

z Hamburga, 5 Listopada.

Odebrano tu kilka gazet Dworskich z wyspy *St. Domingo* czyli *Hayti*. Drukowane są w kształcie *Monitora* Paryzkiego na dobrym papierze. U góry jest herb krajowy, to jest *Fenix* otoczony 20 gwiazdami z napisem: *Dieu, ma cause et mon epee*. (*Bóg, maia sprawa i mój pałasz*); dwa lwy z koroną na głowie trzymają ten herb. Wspomniane gazety mają napis: *Liberte, independance ou la mort*, (*wolność, niepodległość lub śmierć*) z dewizą *L'union*

fait la force. (Jedność nadaje siłę.) Jedna z tych gazet donosi z *Cap Henry* pod b. 9 Lipca, iż szkoły narodowe na wyspie *Hayti* są urządzone podług sposobu *Lankastera*, i same dzieci uczą swoich współuczniów. Rząd opłaca nauczycieli, a nauki dają się bezpłatnie. Takich szkół jest tam 4, to jest: w *Cap. Henry, Sans-Souci Port de Paix* i *Gonaives*.

ANGLIA.

z Londynu, 6 Października.

Gazety Angielskie smutną donoszą nowinę o śmierci Xiężny Karoliny, która wydawszy na świat plód nieżywy, sama żyć przestała.

ROZMAITOŚCI.

Na publicznem posiedzeniu Towarzystwa naukowego w *Krakowie* dnia 18 Października czytał pomiędzy innymi W. Roman *Markiewicz* Obiasnienie do wzorów ofiarowanych Towarzystwu przez IW. Ordynatą *Zamoyskiego*, a to iak następuje.

„Członek honorowy Towarzystwa naszego IW. Ordynat *Zamoyski* przesyła Bibliotece naszej wzory wszelkich poruszeń, iakie uczniowie szkolek urządzonych podług metody *Bella* i *Lankastera* zachowywać powinni. Ofierując je przydaie oraz myśl swoje, iż mogą bydź przydatne przy dzisiejszem szkół i nauk urządzeniu. Z tego powodu ośmielam się tu przydadz dalsze rozwinięcie tey myśli i potrzebne objaśnienia względem tych tak powszechnie uwielbianych szkolek, i samychże nam przesłanych wzorów.

Dyrektorowie Kompanii Indyjskiej roku 1786 założyli w *Madras* szkołę dla sierot pozostałych po wojskowych Europejskich, oddawszy ją w zupełną opiekę Doktorowi *Bell* kapelanowi twierdzy. Ten przejęty szlachetnością powołania, a widząc z drugiej strony niepodobieństwo zadosyćczynienia onemu dla mnogosci uczniów, równie iak i dobrania zdatnych do tego współpracowników, pierwszy, prócz przykładów może szczególnych nic niestanowiących, powziął tę prawdziwie użyteczne i wielkiej wagi myśl w publicznych instytucjach, aby wybierać nayzdolniejsze dzieci do uczenia

innych tego, czego się same dopiero nauczyły. Gdy za powrotem swoim do Europy wydał dzieło o swej metodzie nauczania r. 1797, *Lankastr* z sekty Kwaków otworzył r. 1798 w Londynie szkołę dla dzieci uboższej klasy, oświadczając, iż będzie uczył czytać, pisać i rachować za połowę tego, co gdzieindziej płać, wyznając otwarcie w dziele swoim, które później wydał, że wiele Doktorowi *Bell* był winien. Lecz gdy iego szkoła do tey sławy doszła, iż nayznakomitszych osób ściagnęła na siebie uwagę, metodę oney samemu *Lankastrowi* przypisano.

Duchowieństwo Angielskie i pobożne osoby zazdrośnem okiem patrząc na Kwakra, który przez udzielanie nauki swoiey całe pokolenia do siebie przywiązywał, wymogły to na Doktorze *Bell*, iż powtórnie wezwany, znowu przyjął na siebie ten obowiązek, i tego przy pomocy ich dokazał, że w przeciągu 8 lat ze skłdaki możniejszych właścicieli z każdego stanu, do 60 tysięcy dzieci po parafiiach bezpłatnie podług nowej metody uczono. Utworzono nadto Towarzystwo srodkowe w Londynie dla kształcenia Nauczycielów i Nauczycielek, które wkrótce tym sposobem miało pod sobą 150 szkolek posiłkowych prowincjonalnych. Obie te Szkoły w gruncie swoim są też same; powierzchownością tylko porządku cokolwiek się różnią od siebie.

Podstawą tych szkolek jest wojskowa regularność; muszą przeto zachodzić pewne poruszenia mechaniczne z przepisu, i to jest, co dzisiaj mam przedstawić w przesłanych nam wzorach, sztychowanych w *Paryżu* 16 Października 1816, a przyjętych w *Marcu* 1817 przez wydział Naukowy Królewski, gdzie są wyobrażone wszystkie postawy i obroty, iakie dzieci mają zachowywać wchodząc i wychodząc ze szkoły, lub odbierając nankę w szkole. Mechanizm ten żołnierski, który małą rzeczą się bydz zdaie na pierwszy rzut myśli, sprawuje to, że ieden Mistrz szkoły może mieć 1000, a nawet i więcej dzieci razem, i wszystkim zarówno udzielać nauki; *Lankastr* w r. 1805 miał w swoiey szkole 800 chłopców, a 300 dziewcząt. Jedney tylko w tym razie Mistrz potrzebuie pomocy dla siebie, którą znajduje w samych uczących się, a dla której w tym tu obrazie szkoła ta nazwana jest szkołą wzajemnego początkowego nauczania się. Pomoc ta na tem zależy:

Zebrane dzieci w iedney sali dzielą się na 6. 8 lub więcey klass podług potrzeby, a klasy na ławki, rachując na każdego ucznia 2 stopy kwadratowe; ławki są ustanowione coraz wyżej w kształcie amfiteatru tak, żeby każdy mógł widzieć i bydz widzianym. Wybierają się nadzorcy (Moniteurs) i wyręczytiele, także Nauczyciele i Podnauczyciele z pomiędzy samych dzieci nayzdadnieyszych, którzy swoimi ławkami się opiekują; gdyż między innemi i to także składa istotę tej szkoły, aby każde dziecię nieumiało ani więcey, ani mniej iak drugie, i dla tego to, gdy iedne nauczywszy się postępują coraz wyżej, drugie zostają, póki się nie nauczą, co powinny mieć w swoiey klasie. Dziecie uzdatnione albo idzie do wyższej klasy i staje się uczniem, albo gdy chce, zostaje w swoiey dla nauczania i ku pomocy drugich mniej pojętnych przez co i samo się ieszcze doskonali. Takim sposobem nie może żadna przerwa zachodzić w naukach; młodszy nie siedzą z założonemi rękami, kiedy starsi odmawiają, a starsi nie tracą czasu na próżno słuchając tego, czego się już dawniej nauczyli. Dzieci tej samey klasy i zdadności patrzą na ieden swój osobny punkt w sali, powtarzając razem swoie lekcję lub odmawiając, przez co nieczynią żadnego zgiełku i zamieszania. Liczba klass i podziałów zależy od liczby uczniów; nauczycielów na pierwszy raz obiera Mistrz szkoły, a potem same dzieci, to iest, każdy nauczyciel obiera następcę po sobie, który zostaje nauczycielem przybiera znowu sobie współpracownika, który po nim następuje, i tak daley. Po skończoney szkole zdają rapporta o postępie uczniów nadzorcom, a ci Mistrzowi, których powinnością razem iest przestrzegać, aby wchodzenie, wychodzenie, zasiadanie, szykowanie się w półkoła, powtarzanie lub odmawianie działo się podług przepisów.

Zaczynający pisać, naprzód piszą palcem na ławkach, umyślnie na ten koniec wysypywanych piaskiem, nim dadzą się im tabliczki w ręce. Wyrachowano, iż dzieci potrzebują trzech niedziel, aby się głosek wszystkich pouczyły, a sześć niedziel, aby je dobrze napisały, To co się robi z głoskami, zachowuje się następnie z syllabami, a na-

wet z czytaniem, rachowaniem i uczeniem się na pamięć,

I na tych to dwóch zasadach polega cała tajemnica szkoły *Lankastra*. Skutkiem mechanizmu żołnierskiego iest utrzymanie ścisłego porządku w liczney i z dzieci złożoney szkole; ten zajmując ciągle każdego dziecięcia uwagę, broni je od roztrągnięcia: przezeń nabywa dziecię nałogu odbywania dobrze i szybko powtarzanych czynności, a przez tę szybkość i krótkość działań oszczędza się czasu, który pospolicie tracią dzieci przechodząc z iedney przemiany do drugiej; nakoniec, te poruszenia i obróty ćwicząc ich ciało, razem bawią one i otwierają ich pojętność. W szkole złożoney n. p. z 300 uczniów, przez czas trzechgodzinny lekcyi nauczyciel nie miałby iak półminuty do rozmówienia się z każdym, kiedy podług tej metody każdy z 360 uczniów modli się, czyta, pisze lub rachuje po 2½ godziny, i tylko półgodziny, traci się na poruszenia nieodbitcie potrzebne.

Szkoły te zaczynają nauki swoje z dziećmi, które nic czytać ani pisać nieumieją, a ograniczają się nauczaniem dobrze czytać, pisać i rachować tudzież katechizmu, Ewangelii i wyiątków z Pisma Sgo; z wielką przeto korzyścią mogłyby zastąpić nasze szkołki parafialne. Czy te szkoły pierwiastkowe warte są szczególniejszey opieki? czy powinny bydz bardziey i z lepszym skutkiem u nas upowszechnione? na to zdaie mi się nie trzeba odpowiedzi. Iesli bowiem wyższe szkoły, nadające polor, smak w naukach, delikatność obyczajom, z zaiomości obszerniejszą ludzi i rzeczy, za potrzebne uznaiemy, nierównie iest zapewne potrzebniejsze pierwsze przetarcie oczów i otrąśnienie z brudów ciemnoty i spodlenia tej klasy, równie nayuboższej iak nayużyteczniejszey, nie tak przez rzadkość talentów i osobliwość swoich zatrudnień, iak przez swoie mnogosc, która stanowi podstawę całej społecznosci, której praca iest pierwszym i głównym warunkiem utrzymywania się naszego, dla której nakoniec, tak u nas ieszcze zaniedbaney, Europa światła i nam samym ciemnotę i niższość przypisuje.

(Dokónczenie pózniej.)

W P E T E R Z B U R G U

w Drukarni woienney Głównego sztabu IEGO CESARSKIEY MSCII.